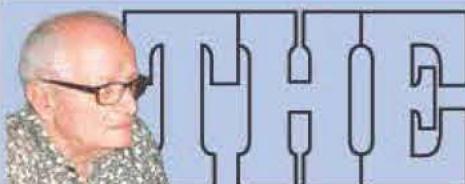

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

 Ο Γιώργος Χατζηβασίλης επιλέγει για σας «το ψυχογράφημα» του Αθηναϊκού Τύπου

Δηλώσεις ξένων και πραγματικότητα

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΑΓΚΟΣ

Στο φύλλο του περασμένου Σαββάτου, στο κύριο άρθρο της «Η Καθημερινή» προέτρεψε τα κόμματα να παρακολουθούν με προσοχή τα δημοσιεύματα του ξένου Τύπου και τις δηλώσεις των ξένων αξιωματούχων σχετικά με την Ελλάδα. Η εφημερίδα το θεωρεί απαραίτητο προκειμένου να κάνουν τις σωστές ερμηνείες και να βγάλουν τα απαραίτητα συμπεράσματα, εν όψει εκλογών, όσοι διεκδικούν την εξουσία ή, έστω, μία θέση στη νέα Βουλή. Γιατί είτε το παραδέχονται είτε όχι, οι αντιδράσεις από το εξωτερικό θα είναι αναμφισβίτητα τεράστιας ομοσίας για την πορεία της χώρας την επόμενη μέρα.

Αυτή ήταν η προσφορά της εφημερίδας στο πλαίσιο του ρόλου και των δυ-

νατοτήτων της. Την ευθύνη, όμως, από εκεί και πέρα, αν δηλαδή θα ακούν όσα γράφονται και λέγονται έξω, αν θα καταλήξουν στα σωστά συμπεράσματα και αν θα φροντίσουν να περιορίσουν τον λαϊκισμό στην προσπάθειά τους να προσελκύσουν ψήφους, επωμίζονται οι πολιτικοί. Εφ' όσον, βεβαίως, ενδιαφέρονται να μη φέρουν τη χώρα μπροστά σε άκρως επικίνδυνα αιδιέξοδα στο ορατό μέλλον. Οι παλικαρισμοί και η ανευθυνότητα με στόχο το κομματικό όφελος δεν μπορούν να αλλάξουν την πραγματικότητα. Ιδιαίτερα όταν αυτή καθορίζεται από άλλους, αλλά και από τα ειδικά χαρακτηριστικά της ελληνικής οικονομίας. Οπως ότι η αύξηση της ζήτησης και η διανομή του πλούτου την οποία ευαγγελίζονται οι πάντες στην

ελληνική πολιτική τάξη προϋποθέτουν αύξηση της παραγωγής πρωτίστως και της παραγωγικότητας στη συνέχεια, για την οποία δεν μιλάει κανείς τους. Αυτά τα χαρακτηριστικά δεν θα αλλάξουν επειδή τα αγνοεί ο Άλ. Τσίπρας, ούτε βέβαια και η Ευρωζώνη επειδή έτσι οραματίζεται. Το στοίχημα για την Ελλάδα είναι να παραμείνει στην Ευρωζώνη προσπιθώντας πρώτον, να καταστίσει παραγωγική την οικονομία της και δεύτερον, μέχρις ότου αλλάξει η οικονομική πολιτική προς το ευνοϊκότερο γι' αυτήν. Αν δεν μεταρρυθμιστεί και αναδιαρθρωθεί η Ελλάδα, δεν θα μπορεί να επωφεληθεί από την όποια αλλαγή της πολιτικής στην Ευρωζώνη και αν δεν το αντιλαμβάνεται αυτό ο αρχηγός του ΣΥΡΙΖΑ, ας ρωτήσει τους

οικονομικούς συμβούλους του. Ισως έτσι μάθει την αλήθεια... Προς το παρόν, καλό είναι να πάρει στα σοβαρά τα δημοσιεύματα του «Σπίγκελ» και τις δηλώσεις του Σόιμπλε, του Ολάντ, του Γκάμπριελ, ακόμη και του Ρεν, που το δημοσιογραφικό όργανο του κόμματός του θεώρησε «καλή», αν και μιλάει για την αναμενόμενη ευνοϊκή χρονορρύθμιση αποπληρωμής του χρέους και τίποτα περισσότερο. Σίγουρα, πάντως, όχι για «κούρεμα». Με όλους αυτούς και όχι μόνον θα είναι αναγκασμένος να συνδιαλλαγεί ο Άλ. Τσίπρας, αν φτάσει στην εξουσία. Και ακόμη και αν του δώσουν κάποιο χρόνο ενημέρωσης και προσαρμογής, δεν πρόκειται να ξεφύγουν από τις βασικές θέσεις που διατυπώνουν σήμερα!

ΑΥΓΗ

Μήνυμα για την Ευρώπη

Οι νέοι πολιτικοί συσχετισμοί που αναδύονται στην Ελλάδα με τον ΣΥΡΙΖΑ και την Ισπανία με το Podemos (σε συνδυασμό με την επανάκαμψη μεγάλων εργατικών κινητοποιήσεων στην Ιταλία και στο Βέλγιο) θέτουν στην ημερήσια διάταξη του ευρωπαϊκού δημόσιου χώρου την ανάγκη ανατροπής του νεοφιλελεύθερου μοντέλου που υποστηρίζει δογματικά η Μέρκελ στην Ευρωζώνη. Οι νέοι συσχετισμοί στον ευρωπαϊκό Νότο διεμπολίζουν πολιτικά το επί 20ετία κυριαρχο παράδειγμα πολιτικής διακυβέρνησης, τη σοσιαλ-φιλελεύθερη συναίνεση, όπως φαίνεται από την υποφώσκουσα αντιπαράθεση των συγκυβερνώντων σοσιαλδημοκρατών με τη Μέρκελ, με αφορμή το ελληνικό θέμα. Αυτή η νέα πραγματικότητα στηρίζεται στην ολοένα και μεγαλύτερη συνειδητοποίηση εκ μέρους των Ευρωπαίων πολιτών, αλλά και τημημάτων της ευρωπαϊκής ελίτ όπι η λιτότητα οδηγεί την οικονομία σε νέο κύκλο ύφεσης, την κοινωνία σε μεγαλύτερα κύματα φτώχειας και την πολιτική σε επικίνδυνη αποξένωση από τους πολίτες. Η αντιπαράθεση στην Ευρωζώνη, που αιτές τις μέρες σχηματοποιείται ανάμεσα στη Μέρκελ και στον Ντράγκι, αντιστοιχεί στην αναγκαστική αναζήτηση διεξόδου στο οικονομικό, πολιτικό και κοινωνικό αιδιέξοδο. Η συζήτηση για τη μετα-νεοφιλελεύθερη εποχή αποκτά τη δική της δυναμική, μέσα σε ένα διεθνές περιβάλλον όπου οι οικονομίες της Ευρωζώνης απειλούνται με νέα υποβάθμιση στον διεθνή καταμερισμό εργασίας. Την ώρα μάλιστα που τα σύννεφα πολέμου και οι γεωπολιτικές αντιπαραθέσεις επιμένουν απει-

λητικά στην ευρωπαϊκή περίμετρο. Ο δρόμος κατά της λιτότητας και υπέρ της δημοκρατικής επαναθεμελίωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης που υποδεικνύουν οι κοινωνικές και πολιτικές εξελίξεις, αρχής γενομένης από τον Νότο, παρουσιάζεται για πρώτη φορά μετά το ιστορικό 1989 ως δυνατότητα, με πρωταγωνιστές την ευρύτερη Αριστερά και τα κοινωνικά κινήματα. Η εξέλιξη αυτή αποτελεί απόδειξη ότι το μήνυμα του ΣΥΡΙΖΑ έχει ευρωπαϊκή εμβέλεια και η προσπάθειά του δεν είναι καταδικασμένη να εγκλωβιστεί σε μια μετωπική σύγκρουση ανάμεσα στη μικρή Ελλάδα και στο σύνολο των μεγάλων της Ευρωζώνης. Οι ρωγμές στο σύστημα και οι κοινωνικές διεργασίες μπορούν, σταδιακά και βαθιμαία, να συγκροτήσουν μια πορεία μετάβασης σε ένα μετα-νεοφιλελεύθερο μοντέλο ανάπτυξης και διακυβέρνησης.

Κινούμενος αναχρονιστικά και εκτός των ευρωπαϊκών διεργασιών, ο Σαμαράς εναπόθετει στη Μέρκελ τις προσδοκίες του να διαχειριστεί την εκλογική ήπα του. Πρόκειται για άχαρο και επικίνδυνο ρόλο, που προκαλεί αντιδράσεις ακόμη και μέσα στο κόμμα του, όπως φαίνεται από την αποστασιοποίηση στελεχών της καραμανλικής πτέρυγας. Ο Σαμαράς προσδοκά να παραμείνει στην πολιτική, έστω πιπτέμενος, οργανώνοντας τη ρεβανσιστική επιστροφή του. Δηλαδή υπονομεύει την πορεία της χώρας. Γ' αυτό στις εκλογές δεν αρκεί να πτηθεί, πρέπει να συντριβεί, ώστε να του κοπεί κάθε δυνατότητα υπονόμευσης της αναγκαίας δημοκρατικής ανατροπής.

ΤΟ ΒΗΜΑ

Έλεος πια με την πολιτική ανθρωποφαγία μέσω διαδικτύου

Οι πρώτες μέρες της προεκλογικής εκστρατείας, άφοραν ήδη να διαφανεί ότι θα οδηγηθούμε στις κάλπες μέσα σε ένα κλίμα οξύταπης και δικαστικής πολιτικής αντιπαράθεσης.

Ενώ η χώρα βρίσκεται σε ένα μεταίχμιο, ενώ πληθαίνουν οι φωνές από το εξωτερικό για την αβεβαιότητα που δημιουργείται, οι πολιτικές πηγεσίες εξαντλούνται σε προσωπικές επιθέσεις, σε μια πολεμική χωρίς όρια. Αντί για διάλογο και επιχειρήματα παρακολουθούμε συνεχείς διαξιφισμούς, αλληλοκατηγορίες, μια διαρκή προσπάθεια απαξίωσης του αντιπάλου. Για μια φορά ακόμα απουσιάζουν η λογική και η ψυχραιμία και κυριαρχούν οι κραυγές και οι εκατέρωθεν κινδυνολογία. Τόσο στην κεντρική πολιτική σκηνή, όσο και στο διαδίκτυο και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, που έχουν αναχθεί πλέον σε βασικό μέσο προπαγάνδας, η πολιτική ανθρωποφαγία, τείνει να πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις. Έχουν συγκροτηθεί κυριολεκτικά στρατοί φανατικών που χρησιμοποιούν κάθε μέσο που έχουν στη διάθεση τους για να στοχοποιούν και να βομβαρδίζουν με ανοίκειες επιθέσεις, όποιον θεωρούν κάθε φορά εύκολο αντίπαλο. Με χτυπήματα κάτω από τη μέση, με ψεύτικα ή και κατασκευασμένα στοιχεία, με διαστρέβλωση των απόψεων, προσπαθούν να απαξιώσουν ηθικά και πολιτικά πραγματικούς ή εν δυνάμει κομματικούς αντιπάλους.

Αντί για διάλογο, σύγκρουση απόψεων, ιδεολογικές αντιπαραθέσεις, παρακολουθούμε μια αδυσώπητη μάχη πολιτικής εξόντωσης. Κανένας, φραγμός, κανένα όριο, καμιά συναίσθηση για τις επιπτώσεις που μπορεί να έχει αυτό το κλίμα πολιτικής βαρβαρότητας.

Ούτε η χώρα, ούτε η κοινωνία, ούτε η οικονομία, ούτε το ίδιο το βαρύτατα τραυματισμένο πολιτικό σύστημα αντέχουν αυτού του είδους τη σύγκρουση και την ανθρωποφαγία. Όσο είναι καιρός οι εμπνευστές, οι πολιτικοί και οι φυσικοί αυτούργοι, αυτού του παραλογισμού οφείλουν να τον σταματήσουν. Στον ελάχιστο χρόνο που απομένει ως τις εκλογές, ας δώσουν την ευκαιρία στους πολίτες να αποφασίσουν με νηφαλιότητα, και ψυχραιμία. Ας ξεκαθαρίσουν επιτέλους τις θέσεις, τις απόψεις τους, με επιχειρήματα, με διάλογο ουσίας. Φτάνει πια με τις κουβέντες καφενίου και τα κουτσομπολιά της γειτονιάς.